

unfoldingWord® Hebrew Bible

Isaiah

Version 2.1.24

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-04-29**Date:**

2.1.24**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Isaiah
5	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
9	Chapter 14
10	Chapter 15
10	Chapter 16
10	Chapter 17
10	Chapter 18
11	Chapter 19
11	Chapter 20
11	Chapter 21
11	Chapter 22
12	Chapter 23
12	Chapter 24
13	Chapter 25
13	Chapter 26
13	Chapter 27
13	Chapter 28
14	Chapter 29
14	Chapter 30
15	Chapter 31
15	Chapter 32
15	Chapter 33
16	Chapter 34
16	Chapter 35
16	Chapter 36
17	Chapter 37
17	Chapter 38
18	Chapter 39
18	Chapter 40
18	Chapter 41
19	Chapter 42
19	Chapter 43
20	Chapter 44
20	Chapter 45
21	Chapter 46
21	Chapter 47

21	Chapter 48
22	Chapter 49
22	Chapter 50
22	Chapter 51
23	Chapter 52
23	Chapter 53
23	Chapter 54
24	Chapter 55
24	Chapter 56
24	Chapter 57
24	Chapter 58
25	Chapter 59
25	Chapter 60
26	Chapter 61
26	Chapter 62
26	Chapter 63
26	Chapter 64
27	Chapter 65
27	Chapter 66
29	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Isaiah

Chapter 1

¹חזון ישעיהו בראמוץ אשר חזה עליהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז ויחזקיהו מלכי יהודה: ²שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: ³ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: ⁴הוי | גוי חטא עם כבד עון זרע זרעים בנים משחיתים עזבו אתיהוה נאצו אתקדוש ישראל נזרו אחר: ⁵על מה תכן עוד תוסיפו סרה כלראש לחלי וכללבב דני: ⁶מכפרגל ועדראש איןבן מתם פצע וחבורה ומכה טריה לאזרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: ⁷ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ⁸ונותרה בתציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: ⁹לולי יהנה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: ¹⁰שמעו דברייהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: ¹¹למהלי רבזבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: ¹²כי תבאו לראות פני מיבקש זאת מיזכם רמס חצרי: ¹³לא תוסיפו הביא מנחתשוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לאאוכל און ועצרה: ¹⁴חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ¹⁵ובפרשכם כפיקם אעלים עיני מכם גם כיתרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים זלאו: ¹⁶רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: ¹⁷למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטן יתום ריבו אלמנה: ¹⁸לכונא ונכחה יאמר יהוה אםיהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אםיאדנימו כתולע כצמר יהיו: ¹⁹אםתאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ²⁰ואםתמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ²¹איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק יליו בה ועתה מרצחים: ²²כספר היה לסיגים סבאך מהול במים: ²³שריך סוררים וחברי נגבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לאיבוא אליהם: ²⁴לכן גם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנתם מצרי ואנקמה מאויבי: ²⁵ואשיבה ידי עליך ואצרך כבר סיגך ואסירה כלבדיליך: ²⁶ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעצור כבתחלה אחריו: ²⁷יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ²⁸ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: ²⁹ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: ³⁰כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהנגות אשר בחרתם: ³¹כי תהיו אלה נבלת עלה וכנה אשרמים אין לה: ³¹והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה: ³¹

Chapter 2

¹הדבר אשר חזה ישעיהו בראמוץ עליהודה וירושלם: ²והנה | באחרית הימים נכון יהיה הר ביתיהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כלהגוים: ³והלכו עמים רבים ואמרו לנו | ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרךיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודברייהוה מירושלם: ⁴ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לאישא גוי אלגוי חרב ולאילמדו עוד מלחמה: ⁵פ בית יעקב לנו ונלכה באור יהוה: ⁶כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועגנים כפולשתים ובילדי נכרים ישפיקו: ⁷ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: ⁸ותמלא ארצו אילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו: ⁹וישח אדם וישפל איש ואלתשא להם: ¹⁰בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאון: ¹¹עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ¹²כי יום ליהוה צבאות על כלגאה ורם ועל כלנשא וישפל: ¹³ועל כלארץ הלבנון הרמים והנשאים ועל כלאלוני הבשן: ¹⁴ועל כלההרים הרמים ועל כלהגבעות הנשאות: ¹⁵ועל כלמגדל גבה ועל לחומה בצורה: ¹⁶ועל כלאגנות תרשיש ועל כלשכיות החמדה: ¹⁷ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ¹⁸והאילים כליל יחלף: ¹⁹ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ: ²⁰ביום ההוא ישלך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשולו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: ²¹לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ: ²²חדלו לכם מןהאדם אשר נשמה באפו כיבמה נחשב הוא: ²²

Chapter 3

¹כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: ²גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: ³שרחמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: ⁴ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלובם: ⁵ונגש העם איש באיש איש ברעהו וירבה הערר בזלזול והנקלה בנכבד: ⁶כיותפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ירך: ⁷ישא ביום ההוא | לאמר לאאיהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימי קצין עם: ⁸כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כילשונם ומעלליהם אליהוה למרות עני כבודו: ⁹הכרת פניהם ענתה גם חטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כיגמלו להם רעה: ¹⁰אמרו

גל־פי ויאמר הנה נגע זה על־שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: ⁸ ואשמע את־קול אדני אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו ואמר הנני שלחני: ⁹ ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל־תבינו וראו ואל־תדעו: ¹⁰ השמן לבה־עם הזה ואזינו הכבד ועיניו השע פרי־ראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ¹¹ ואמר עד־מתי אדני ויאמר עד אשר אִם־שאלו ערים מאין יושב ובתיים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: ¹² ורחק יהיה את־האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: ¹³ ועוד בה עשירה ושה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה: פ

Chapter 7

¹ ויהי בימי אחז בני־יותם בן־עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך־אֲרָם ופקח בן־רמליהו מלך־ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ² ויגד לבית דוד לאמר נחה אֲרָם על־אֲפְרַיִם ויגע לבבו ולבב עמו כנוע עצי־יער מפני־רוח: ³ ויאמר יהוה אל־ישעיהו צא־נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אלקצה תעלת הברכה העליונה אל־מסלת שדה כובס: ⁴ ואמרת אליו השמר והשקט אל־תירא ולבבך אל־יורך משני זנבות האזדים העשנים האלה בחרי־אֲפְרַיִם רצין ואֲרָם ובן־רמליהו: ⁵ ויען כי־יעץ עליך אֲרָם רעה אֲפְרַיִם ובן־רמליהו לאמר: ⁶ נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן־טבאל: ⁷ כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: ⁸ כי ראש אֲרָם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אֲפְרַיִם מעם: ⁹ וראש אֲפְרַיִם שמרון וראש שמרון בן־רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: ¹⁰ ויוסף יהוה דבר אל־אחז לאמר: ¹¹ שאל־לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה: ¹² ויאמר אחז לא־אשאל ולא־אנסה את־יהוה: ¹³ ויאמר שמעו־נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את־אלהי: ¹⁴ לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: ¹⁵ חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: ¹⁶ כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קוץ מפני שני מלכיה: ¹⁷ יביא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית אביך ימים אשר לא־באו למיזם סור־אֲפְרַיִם מעל יהודה את מלך אשור: ¹⁸ והיה | ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: ¹⁹ ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעוצים ובכל הנהלים: ²⁰ ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את־הראש ושער הרגלים וגם את־הזקן תספה: ²¹ והיה ביום ההוא יחיה־איש עגלת בקר ושתי־צאן: ²² והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה י־חמאה ודבש יאכל כל־הנותר בקרב הארץ: ²³ והיה ביום ההוא יהיה כל־מקום אשר יהיה־שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: ²⁴ בחצים ובקשת יבוא שמה כישמיר ושית תהיה כל־הארץ: ²⁵ וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא־תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה: פ

Chapter 8

¹ ויאמר יהוה אלי קח־לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למחר שלל תש בז: ² ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת־זכריהו בן יברכיהו: ³ ויאקרב אל־הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל תש בז: ⁴ כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא | את־חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: ⁵ ויוסף יהוה דבר אלי עוד לאמר: ⁶ ויען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את־רצין ובן־רמליהו: ⁷ ולכן הנה אדני מעלה עליהם את־מי הנהר העצומים והרבים את־מלך אשור ואת־כל־כבודו ועלה על־כל־אֲפְרַיִם והלך על־כל־גדוֹתָיו: ⁸ וחלף ביהודה שטף ועבר עד־צֹאֵר ויגע והיה מטות כנפיו מלא רחב־ארצך עמנו אל: ⁹ רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי־ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: ¹⁰ עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ¹¹ כי כה אמר יהוה אלי חזקת הדי ויסרני מלכת בדרך העם־הזה לאמר: ¹² לא־תאמרון קשר לכל אשר־יאמר העם הזה קשר ואת־מוראו לא־תיראו ולא תעריצו: ¹³ את־יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם: ¹⁴ והיה למקדש ולאבן גִּגְף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם: ¹⁵ וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: ¹⁶ צור תעודה חתום תורה בלמדי: ¹⁷ וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתילו: ¹⁸ הנה אנכי והילדים אשר נתן־לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון: ¹⁹ וכי־יאמרן אליכם דרשו אל־האבות ואל־הידענים המצפצפים והמהגים הלוא־עם אל־אלהיו ידרש בעד החיים אל־המתים: ²⁰ לתורה ולתעודה אם־לא יאמרו כדבר הזה אשר אירלו שחר: ²¹ ועבר בה נקשה ורעב והיה כי־ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה: ²² ואל־ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח:

Chapter 9

¹ (8:23) כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: 9

² (1) העם ההלכים בחשך ראו גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: ³ (2) הרבית הגוי לו ¹¹ הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: ⁴ (3) כי | את־על סבלו ואת מטת שכלו שבט הנגש בו החתת כיום מדין: ⁵ (4) כי כלי־סאון

סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש: ⁶ ⁵ כי ילד ילדלנו בן נתן לנו ותהי המשנה על שכם ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שרשום: ⁷ ⁶ למרבה ¹² המשנה ולשלוש אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קונאת יהנה צבאות תעשה זאת: ⁸ ⁷ דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: ⁹ ⁸ וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאונה ובגדל לב לאמר: ¹⁰ ⁹ לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: ¹¹ ¹⁰ וישגב יהנה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך: ¹² ¹¹ ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכליפה בכליפה לא ישוב אפוד ועוד ידו נטויה: ¹³ ¹² והעם לא ישוב עד המכה ואת יהנה צבאות לא דרשו: ¹⁴ ¹³ ויכרת יהנה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: ¹⁵ ¹⁴ זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: ¹⁶ ¹⁵ ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים: ¹⁷ ¹⁶ על כן על בחוריו לא ישמח | אדני ואת יתמיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכליפה דבר נבלה בכליפה לא ישוב אפוד ועוד ידו נטויה: ¹⁸ ¹⁷ כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאכבו גאות עשן: ¹⁹ ¹⁸ בעברת יהנה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: ²⁰ ¹⁹ ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: ²¹ ²⁰ מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכליפה לא ישוב אפוד ועוד ידו נטויה: ²² ²¹

¹9:3 לא | lemma="לא" x-morph="He,Tn" strong="H3808"

²9:7 למ רבה | lemma="רב" x-morph="He,R:Sp3mp:Aafsc" strong="H7227"

Chapter 10

¹ הוי החקקים חקקיאון ומכתבים עמל כתבו: ² להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: ³ ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: ⁴ בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכליפה לא ישוב אפוד ועוד ידו נטויה: ⁵ הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: ⁶ בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבן זב ולשימו ⁷ ⁶ מרמס כחמר חוצות: ⁷ והוא לא יכח ידמה ולבבו לא יכח יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: ⁸ כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: ⁹ הלא ככרמיו כלנו אמלא כארפד חמת אמלא כדמשק שמרון: ¹⁰ כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון: ¹¹ הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: ¹² והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי יגדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עינו: ¹³ כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבונתי ואסיר | גבולת עמים ועתידתיהם ¹⁴ ¹³ שושתי ואוריד כאביר יושבים: ¹⁴ ותמצא כקן | ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה יד כנף ופצה פה ומצפצף: ¹⁵ היתפאר הגרון על החצב בו אמ יתגדל המשור על מיניו כהניף שבט ואת מרימיו כהרים מטה לא יעץ: ¹⁶ לכן ישלח האדון יהנה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: ¹⁷ והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמיך ביום אחד: ¹⁸ וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס: ¹⁹ ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: ²⁰ והיה | ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהנה קדוש ישראל באמת: ²¹ שאר ישוב שאר יעקב אל איל גבור: ²² כי אם יהנה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: ²³ כי כלה ונחרצה אדני יהנה צבאות גשה בקרב כלי הארץ: ²⁴ לכן כה אמר אדני יהנה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים: ²⁵ כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם: ²⁶ ועורר עליו יהנה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשא בדרך מצרים: ²⁷ והיה | ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן: ²⁸ בא על עינת עבר במגרון למכמש יפקיד כליו: ²⁹ עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה: ³⁰ צהלי קולך בתגלים הקשיבי לישנה ענתות: ³¹ נדדה מדמנה ישובי הגבים העיזו: ³² עוד היום גב לעמד ינפף ידו הר בת ציון: ³³ גבעת ירושלם: ³³ הנה האדון יהנה צבאות מסעף פארה במערצה ומי זקומה גדועים והגבהים ישפלו: ³⁴ ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: ³⁵ ³⁴

¹10:6 ולשמו | lemma="שים" x-morph="He,C:R:Vqc:Sp3ms" strong="c:l:H7760b"

²10:13 ועתודותיהם | lemma="עתוד" x-morph="He,C:Aampc:Sp3mp" strong="c:H6259"

³10:32 בית | lemma="בית" x-morph="He,Ncmsc" strong="H1004b"

Chapter 11

¹ ויצא חטר מגע ישי ונצר משרשיו יפרה: ² ונחה עליו רוח יהנה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהנה: ³ והירחו ביראת יהנה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: ⁴ וישפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: ⁵ והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: ⁶ ונר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבה ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן יהג בם: ⁷ ופרה ודב תרעינה יחדו ירצו וילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: ⁸ ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: ⁹ לא ירעו ולא ישתיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהנה כמים לים מכסים: ¹⁰ והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס

עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: פ¹¹ והיה | ביום ההוא יוסיף אדני | שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ¹² ונשא נס לגוים ואסף נדתי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: ¹³ וסרה קנאת אפרים וצירי יהודה ויכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ¹⁴ ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבאו את בני יקדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתי: ¹⁵ והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעיני רוחו הכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: ¹⁶ והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

Chapter 12

¹ ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: ² הנה אל ישועתי אבטח ולא אפתד כיעזי וזמרת יה יהוה יהי לי לישועה: ³ ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ⁴ ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: ⁵ זמרו יהוה כי גאות עשה מועת¹¹ זאת בכל הארץ: ⁶ צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: פ

12:5 ¹¹ מידעת | lemma = "ידע" "He,VPsfsa" x-morph="H3045" strong="

Chapter 13

¹ משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: ² על הר-נשפה שארנס הרימו קול להם הגיפו יד ויבאו פתחי נדיבים: ³ אגני צייתי למקדשי גם זראתי גבורי לאפי עליי גאותי: ⁴ קול המון בהרים דמות עדרב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהנה צבאות מפקד צבא מלחמה: ⁵ באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: ⁶ הילילו כי קרוב יום יהנה כשד משדי יבוא: ⁷ על-כן כל-ימים תרפינה וכל-לבב אנוש ימס: ⁸ וינבולו | צירים ויחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם: ⁹ הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחסטיה ישמיד ממנה: ¹⁰ כי-כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: ¹¹ ופקדתי על-תבל רעה ועל-רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל: ¹² אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר: ¹³ על-כן שמים ארזי ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהנה צבאות וביום חרון אפו: ¹⁴ והיה כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל-עמו יפנו ואיש אל-ארצו ינוסו: ¹⁵ כל-הנמצא ידקר וכל-הנספה יפול בחרב: ¹⁶ ועלליהם ירטשו ועיניהם יסשו בתיהם ונשיהם תשגנה: ¹⁷ הנני מעיר עליהם את-מדי אשר-כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו: ¹⁸ וקשתות נערים תרטשנה ופרי-בטן לא ירחמו על-בנים לא-יתחוס עינם: ¹⁹ והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה: ²⁰ לא-יתשב לנצח ולא תשכן עד-דור ודור ולא-יהיה שם ערבי ורעים לא-ירבצו שם: ²¹ וירבצו-שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים רקדו-שם: ²² וענה איים באלמונתיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

13:16 ¹¹ תשכבה | lemma = "שכב" "He,VNi3fp" x-morph="H7901" strong="

Chapter 14

¹ כי ירחם יהוה את יעקב ובתר עוד בישראל והניחם על-אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על-בית יעקב: ² וזלקתום עמים ויהיאום אל-מקומם והתנחלום בית-ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם: ³ והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומיהעבדה הקשה אשר עבד-ך: ⁴ ונשאת המשל הזה על-מלך בבל ואמרת איה שבת נגש שבתה מדהבה: ⁵ שבר יהוה זטה רשעים שבת משלים: ⁶ מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך: ⁷ נחה שקטה כל-הארץ פצחו רנה: ⁸ גם-ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שלבת לא-יעלה הכרת עלינו: ⁹ שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל-עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים: ¹⁰ כלם יענו ויאמרו אליך גם-אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: ¹¹ הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיר תולעה: ¹² איה נפלת משמים הייל בן-שחר נגדעת לארץ חולש על-גוים: ¹³ ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה זמעל לכוכבי-אל ארים כסאי ואשב בהר-מועד בירכתי צפון: ¹⁴ אעלה על-במתי עב אדמה לעליון: ¹⁵ אך אל-שאול תורד אל-ירכתי-בור: ¹⁶ ראיך אליך ישניחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגז הארץ מרעיש ממלכות: ¹⁷ שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא-פתח ביתה: ¹⁸ כל-מלכי גוים כלם שכנו בכבוד איש בביתו: ¹⁹ ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל-אבני-בור כפגור מוכס: ²⁰ לא-יתחד אתם בקבורה כי-ארצה שחת עמך הרגת לא-יקרא לעולם זרע מרעים: ²¹ הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל-יקמו וירשו ארץ ומלאו פני-תבל ערים: ²² וקמתי עליהם נאם יהוה ויהנה צבאות והכרתי לבל שם ושאר וגינ ונכד נאם-יהוה: ²³ ושמתי למורש קפד ואגמימים וטאטאיתיה במטאטא השמד נאם יהוה ויהנה צבאות: פ ²⁴ נשבע יהוה צבאות לאמר אם-לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: ²⁵ לשבר אשר בארצי ועלה-רי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: ²⁶ זאת העצה היעוצה על-כל-הארץ וזאת יד הנטויה על-כל-הגוים: ²⁷ כריהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: פ ²⁸ בשנת-מות המלך אחז היה המשא הזה:

²⁹אל־תשמחי פֿלשת כלך כי נשבר שבט מכר כי־משרש נחש יצא צֶפֶע ופריו שרף מעופף: ³⁰וְרָעוּ בְכוּרֵי דָלִים וְאֲבִיוֹנִים לְבֶטַח יִרְבְּצוּ וְהַמְתִּי בְרָעַב שְׂרָשָׁר וְשֹׁאֲרֵי־יָהָרָג: ³¹הִילִילִי שֶׁעַר זַעֲקֵי־עִיר נְמוּג פֿלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו: ³²וְמֵה־יַעֲנֶה מְלֹאכֵי־גִי כִי יְהוֹה יִסַּד צִיּוֹן וְבָה יִחְסוּ עַנְיֵי עַמּוֹס:

Chapter 15

¹מִשָּׂא מוֹאֵב לִי בְלִיל שִׁדְד עַר מוֹאֵב נִדְמָה כִּי בְלִיל שִׁדְד קִיר־מוֹאֵב נִדְמָה: ²עֲלֶה הַבַּיִת וְדִיבֵן הַבְּמוֹת לְבָכִי עַל־נְבוֹ וְעַל מִידְבָּא מוֹאֵב יִלְיִל בְּכַל־רֵאשִׁי קְרָחָה כְּלִזְקֵן גְּרוּעָה: ³בְּחוֹצְתֵי חֲגָרוֹ שֶׁק עַל גּוֹתֶיהָ וּבְרַחֲבֶיהָ כִּלְיִל יִרְדּ בְּבָכִי: ⁴וְתִזְעַק חֲשַׁבּוֹן וְאַלְעֶלֶה עַד־יָהָץ נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלָצִי מוֹאֵב יִרְעוּ וְנִפְשׁוּ יִרְעֶה לוֹ: ⁵לְבִי לְמוֹאֵב יִזְעַק בְּרִיחָה עַד־צָעַר עֲגַלַת שְׁלִשִׁיהָ | כִּי מַעֲלֶה הַלּוּחִית בְּבָכִי יַעֲלֶה־בּוֹ כִּי דָרַךְ חוֹרֹנִים זַעֲקַת־שִׁבְרָ יַעֲרֹ: ⁶כִּי־מִי נִמְרִים מִשְׁמוֹת יְהוָה כִּי־יִבֶשׂ חֲצִיר כִּלְיָה דָּשָׂא יִרְק לֹא הִיָּה: ⁷עַל־כֵּן יִתְרָה עֲשֵׂה וּפְקַדְתָּם עַל נַחַל הָעֲרָבִים יִשְׂאוּם: ⁸כִּי־הִקִּיפָה הַזַּעֲקָה אֶת־גְּבוֹל מוֹאֵב עַד־אֲגָלִים יִלְלֶתָהּ וּבְאֵר אֵילִים יִלְלֶתָהּ: ⁹כִּי מִי דִימוֹן מָלְאוּ דָם כִּי־אִשִּׁית עַל־דִּמוֹן נוֹסְפוֹת לְפִלְטוֹת מוֹאֵב אַרְיָה וְלִשְׂאֲרֵי אֲדָמָה:

Chapter 16

¹שְׁלַח־כֹּרֶם מִשְׁלֵ־אֶרֶץ מִסְלַע מִדְּבָרָה אֶל־הָר בַּת־צִיּוֹן: ²וְהִיָּה כְּעוֹף־נוֹדָד קָן מִשְׁלַח תְּהִיָּיֶנָה בְּנוֹת מוֹאֵב מִעֲבָרָתָ לְאַרְנוֹן: ³הִבִּיאֻן ¹¹עֲצָה עֲשׂוּ פִלְיָה שִׁיתִי כְּלִיל צֶלַךְ בַּתוֹךְ צְהָרִים סַתְרֵי נִדְחִים נִדָּד אֶל־תְּגַלִּי: ⁴יִגְוֹרוּ בְּךָ נִדְחֵי מוֹאֵב הַיּוֹסִתָר לָמוּ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי־אִפְסָה הַמֶּץ כִּלְיָה שִׁד תִּמְנוּ רָמַס מְרֵה־אֶרֶץ: ⁵וְהוֹכִן בְּחֶסֶד כֹּסֵא וְיֹשֵׁב עָלָיו בְּאֵמֶת בְּאֵהֶל דָּוָד שֹׁפֵט וְדָרַשׁ מִשְׁפָּט וּמְהָרָ צֶדֶק: ⁶שִׁמְעֵנוּ גְאוֹן־מוֹאֵב גֵּא מֵאֵד גְּאוֹתוֹ וּגְאוֹנוֹ וְעֲבַרְתוּ לֹא־כֵן בְּדִיּוֹס: ⁷לְכֵן יִלְיִל מוֹאֵב לְמוֹאֵב כִּלְיָה יִלְיִל לְאִשִּׁישִׁי קִיר־חֲרָשֶׁת תִּהְיֶה אַרְיָנִכָּאִים: ⁸כִּי שְׂדֵמוֹת חֲשַׁבּוֹן אֲמַלְל גִּפְן שְׂבִמָּה בְּעַלִּי גוֹיִם הַלְמוּ שְׂרוּקֶיהָ עַד־יַעֲזֹר נִגְעוּ תַעֲוּ מִדְּבַר שְׁלֹחַתֶּיהָ נִטְשׁוּ עֲבָרוּ יָם: ⁹עַל־כֵּן אֲבַכֶּה בְּבָכִי יַעֲזֹר גִּפְן שְׂבִמָּה אַרְיָן דְּמַעֲתִי חֲשַׁבּוֹן וְאַלְעֶלֶה יָ: עַל־קִיצָר וְעַל־קִצְיָן הַיִּדָּד נָפְל: ¹⁰וְנֹאסֵף שִׁמְחָה וְגִיל מְרֵה־כְרָמָל וּבְכַרְמִים לֹא־יִרְנֶן לֹא יִרְעֶה יוֹן בִּיקְבִים לֹא־יִדְרֹךְ הַדְרֹךְ הַיִּדָּד הַשְּׂבִתִי: ¹¹עַל־כֵּן מַעִי לְמוֹאֵב כִּכְנוֹר יִהְיֶה וְקִרְבִּי לְקִיר חֲרָשׁ: ¹²וְהִיָּה כִּי־נִרְאָה כִּי־נִלְאָה מוֹאֵב עַל־הַבְּמָה וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהַתְּפַלֵּל וְלֹא יִוְכַל: ¹³זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל־מוֹאֵב מֵאָז: ¹⁴וְעַתָּה דְבַר יְהוָה לְאִמְרָה בְּשִׁלֵּשׁ שָׁנִים כִּשְׁנֵי שָׁלִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאֵב בְּכָל הַהֲמוֹן הָרֵב וְשֹׁאֵר מַעֲט מְזַעַר לֹא כְּבִירִס:

16:3 ¹¹הִבִּיאֻן | lemma="בוא" x-morph="He,Vhv2fs" strong="H0935"

Chapter 17

¹מִשָּׂא דְמִשְׁק הִנֵּה דְמִשְׁק מוֹסֵר מַעִיר וְהִיתָה מַעִי מְפֹלָה: ²עֲזוֹבוֹת עָרֵי עֲרַעֲרָה לְעַדְרִים תְּהִיָּיֶנָה וְרַבְצוּ וְאִין מַחְרִיד: ³וְנִשְׁבַּת מִבְּצָר מֵאֲפָרִים וּמִמְלָכָה מִדְּמִשְׁק וְשֹׁאֵר אֲרָם כְּכַבּוֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל יְהִיוּ נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹתִס: ⁴וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא יִדָּל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמֵן בְּשָׂרוֹ יִרְזֶה: ⁵וְהִיָּה כְּאִסְפָּר קִצְיָר קָמָה וְזָרְעוּ שְׂבִלִים יִקְצֹרוּ וְהִיָּה כְּמַלְקֵט שְׂבִלִים בְּעַמְק רְפָאִים: ⁶וְנִשְׂאֲרֵבוּ עוֹלֹלַת כְּנַקֵּף זִית שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גִרְגָרִים בְּרָאשׁ אֲמִיר אַרְבַּעַה חֲמִשָּׁה בְּסַעֲפֵיהָ פְרִיָּה נֹאֵם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵלִס: ⁷בְּיוֹם הַהוּא יִשְׁעָה הָאָדָם עַל־עֲשָׂהוּ וְעֵינָיו אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאִינָה: ⁸וְלֹא יִשְׁעָה אֶל־הַמְּזַבְּחוֹת מַעֲשֵׂה יְדֵיו וְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲצַבְעֵתָיו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמִנִים: ⁹בְּיוֹם הַהוּא יְהִיוּ | עָרֵי מַעֲזָז כְּעֲזוֹבַת הַחֲרָשׁ וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עֲזָבוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיתָה שְׂמָמָה: ¹⁰כִּי שְׁכַחַת אֱלֹהֵי יִשְׁעֶךָ וְצוֹר מַעֲזָר לֹא זָכַרְתָּ עַל־כֵּן תִּסְעֵי נִטְעֵי נַעֲמָנִים וְזָמַרְתָּ זָר תִּזְרַעְנָה: ¹¹בְּיוֹם נִטְעָךָ תִּשְׁגָּשְׁגִי וּבְבִקְרָ זָרְעֶךָ תִּפְרִיחֵי נָד קִצְיָר בְּיוֹם נַחֲלָה וְכָאֵב אָנוּשִׁס: ¹²הוּי הַמוֹן עַמִּים רַבִּים כְּהַמּוֹת יָמִים יְהִמְיוֹן וְשֹׁאֵן לְאֲמִים כְּשֹׁאֵן מִים כְּבִירִים יִשְׂאוּן: ¹³לְאֲמִים כְּשֹׁאֵן מִים רַבִּים יִשְׂאוּן וְגַעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחֶק וְרָדַף כְּמֶץ הָרִים לְפָנֵי־רוּחַ וּכְגִלְגַּל לְפָנֵי סוּפָה: ¹⁴לַעֲתָ עֲרַב וְהִנֵּה בִלְהָה בְּטָרַם בְּקָר אֵינְנוּ זֶה חֲלָק שׁוֹסִינוּ וּגְוַרְל לְבַזְיָנוּס:

Chapter 18

¹הוּי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפִים אֲשֶׁר מַעֲבָר לְנְהַר־יְכוֹשׁ: ²הַשְּׁלַח בְּיָם צִירִים וּבְכַל־יָמָא עַל־פְּנֵי־מַיִם לְכוּ | מְלֹאכִים קִלִּים אֶל־גּוֹי מִמִּשְׁךָ וּמוֹרְט אֶל־עַם נוֹרָא מְרֵהוּא וְהִלְאָה גּוֹי קוֹרְקוּ וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר־בְּזָאוּ נְהָרִים אֶרְצוּ: ³כְּלִי־שִׁבִי תִבֵּל וּשְׁכֵנִי אֶרֶץ כְּנַשְׂאִיִּס הָרִים תִּרְאוּ וְתִקְרַע שׁוֹפָר תִּשְׁמַעֵס: ⁴כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשִׁקּוּטָה ¹¹וְאֲבִיטָה בְּמִכּוֹנֵי כַתֵּם צַח עַל־יָאוֹר כְּעַב טַל בַּתֵּם קִצְיָר: ⁵כִּי־לִפְנֵי קִצְיָר כְּתֵם־פָּרַח וּבִסְרָ גַמַל יְהִיָּה נֹצֶה וְכָרַת הַזֹּלְזִלִים בְּמַזְמוֹרוֹת וְאֶת־הַנְּטִישׁוֹת הַסִּיר הַתָּ: ⁶יַעֲזְבוּ יַחֲדוּ לַעֲיֵט הָרִים וּלְבִהַמַּת הָאֶרֶץ וְקָץ עָלָיו וְכֹל־בְּהַמַּת הָאֶרֶץ עָלָיו תִּחְרָף: ⁷בְּעַת הַהִיא יוֹבִל־שִׁי לִיהוָה צְבָאוֹת עִם מִמִּשְׁךָ וּמוֹרְט וּמַעֲם נוֹרָא מְרֵהוּא וְהִלְאָה גּוֹי | קוֹרְקוּ וּמְבוֹסָה אֲשֶׁר בְּזָאוּ נְהָרִים אֶרְצוּ אֶל־מִקּוֹם שִׁם־יְהוָה צְבָאוֹת הַר־צִיּוֹןִס:

11:18:4 אֶשְׁקֶטָה | lemma="שִׁקֵּט" x-morph="He,Vqh1cs" strong="H8252"

Chapter 19

¹משא מצרים הנה יהוה רכב על-עב קל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ אֲלֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵי וּלְבַב מִצְרַיִם יִמַּסּ בְּקִרְבּוֹ: ²וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחַמוּ אִישׁ-בְּאֹחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה: ³וְנִבְקָה רֹחַ מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וְעִצְתוֹ אֲבִלַע וְדָרְשׁוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֶל-הָאֲטֹטִים וְאֶל-הָאֲבוֹת וְאֶל-הַיְדֻעִנִים: ⁴וְסִכְרְתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּיַד אֲדָנִים קִשָּׁה וּמִלֶּךְ עַז יִמְשִׁלֵּם בָּם גָּאֵם הָאֲדוֹן יִהְיֶה צְבָאוֹת: ⁵וְנִשְׁתַּרְמִים מֵהֵימָּן וְנָהָר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ: ⁶וְהָאֲזִנְחוּ נְהוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יָרִי מִצּוֹר קָנָה וְסוּף קָמְלוּ: ⁷עֲרוֹת עַל-יָאֹר עַל-פִּי יָאֹר וְכָל מִזְרַע יָאֹר יִיבֶשׁ נַדָּף וְאִינְנוּ: ⁸וְאֲנֹן הַדְּיָגִים וְאֲבָלוּ כָל-מְשֻׁלֵיכִי בִיאֹר חֲכָה וּפְרָשֵׁי מִכְמַרְת עַל-פְּנֵי-יָמִים אֲמָלְלוּ: ⁹וּבִשְׁוֹ עֲבָדֵי פִשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים חוּרֵי: ¹⁰וְהִינוּ שִׁתְתִּיָּה מִדְּכָאִים כָּל-עֵשִׂי שִׁכְר אֲמִינִי-נֶפֶשׁ: ¹¹אֶרְאֹלִים שָׂרִי צַעַן חֲכָמִי יַעֲצֵי פְרַעַה עַצָּה נִבְעָרָה אִיךְ תֵּאֲמָרוּ אֶל-פְרַעַה בְּ-חֲכָמִים אֲנִי בְּ-מִלְכֵי-קָדְמָם: ¹²אִיִּם אֲפֹא חֲכָמִיךְ וַיְגִידוּ נָא לָךְ וַיְדַעוּ מֵהַיַּעַץ יִהְיֶה צְבָאוֹת עַל-מִצְרַיִם: ¹³נִוְאלוּ שָׂרֵי צַעַן נִשְׂאוּ שָׂרֵי נָף הִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם פֶּנֶת שִׁבְטִיָּה: ¹⁴יִהְיֶה מִסַּךְ בְּקִרְבָּה רֹחַ עוֹעִים וְהִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל-מַעֲשֵׂהוּ כִּהְתַּעַתוּ שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ: ¹⁵וְלֹא-יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה רֹאשׁ זֶנֶב כִּפָּה וְאֲגָמוֹן: ¹⁶בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם כְּנִשִּׁים וְחָרָד | וּפְחָד מִפְּנֵי תִנּוּפֹת יְדֵי-יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא מִנִּיף עֲלֵיוֹ: ¹⁷וְהִיְתָה אֲדַמַּת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחָגָא כָּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתְּהָ אֲלֵיו וּפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא יַעֲצֵי עֲלֵיוֹ: ¹⁸בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה חֲמֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדֻבְרוֹת שִׁפְתַּי כְּנֶעֱנַן וְנִשְׁבַּעוֹת לִיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהֶרֶס יֹאמֵר לְאַחַת: ¹⁹בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לִיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבָּה אֲצִל-גְּבוּלָה לִיהוָה: ²⁰וְהִיָּה לְאוֹת וּלְעֵד לִיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי-יִצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה מִפְּנֵי לְחֻצִים וַיִּשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרֹב וְהִצִּילָם: ²¹וְנִוְדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וַיְדַעוּ מִצְרַיִם אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְעֲבָדוּ זָבַח וּמִנְחָה וְנִדְרוֹ-נִדָּר לִיהוָה וְשָׁלְמוּ: ²²וְנִגַּף יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם נֶגֶף וּרְפוּאָה וְשָׁבוּ עַד-יְהוָה וְנִעְתַּר לָהֶם וּרְפָאָם: ²³בַּיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה מִסְלָה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבָא-אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר וְעֲבָדוּ מִצְרַיִם אֶת-אֲשׁוּר: ²⁴בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר בְּרַכָּה בְּקִרְבַּי הָאֶרֶץ: ²⁵אֲשֶׁר בִּרְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר וְנַחֲלֵתִי יִשְׂרָאֵל:

Chapter 20

¹בַּשָּׁנָה בָּא תִרְתֵּן אֲשִׁדּוּדָה בְּשִׁלַּח אֹתוֹ סָרְגוֹן מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּלְחַם בְּאֲשִׁדּוּד וַיִּלְכְּדָה: ²בַּעַת הַהִיא דָּבַר יְהוָה בְּיַד יִשְׁעִיָּהוּ בְּ-אֲמוּץ לֵאמֹר לָךְ וּפְתַחַת הַשֵּׁק מֵעַל מִתְנִיךְ וְנִעֲלָךְ תַּחֲלָץ מֵעַל רַגְלֶיךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הַלֵּךְ עָרוֹם וַיְחַפֵּם: ³וַיֹּאמֶר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר הִלַּךְ עֲבָדֵי יִשְׁעִיָּהוּ עָרוֹם וַיְחַפֵּם שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֹת וּמוֹפֶת עַל-מִצְרַיִם וְעַל-כּוּשׁ: ⁴כֵּן יִהְיֶה מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֶת-שְׂבִי מִצְרַיִם וְאֶת-גְּלוֹת כּוּשׁ נְעָרִים וְזִקְנִים עָרוֹם וַיְחַפֵּם וַיְחַפֵּם שֵׁשׁ עָרוֹת מִצְרַיִם: ⁵וְחַתּוּ וּבִשּׁוּ מְכוּשׁ מִבְּטָם וּמִן-מִצְרַיִם תִּפְאַרְתֵּם: ⁶וַאֲמַר יֹשֵׁב הָאֵי הַזֶּה בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה-כִּיָּה מִבְּטָנוּ אֲשֶׁר-נִסְנְסוּ שֵׁם לְעֹזְרָה לְהַנְצִל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאִיךְ נִמְלֹט אֲנַחְנוּ:

Chapter 21

¹משא מדבר־ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: ²חזות קשה הגדלי הבוגד | בוגד והשוֹדד | שוֹדד עֲלֵי עֵילָם צוּרֵי מִדְּיָה כָּל-אֲנַחְתָּה הַשְּׁבֵתִי: ³עַל-כֵּן מִלֵּאֹן מִתְנִי חֲלַחְלָה צִירִים אַחֲזוֹנֵי כְּצִירֵי יוֹלְדָה נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע נְבִהֵלֵתִי מֵרֵאוֹת: ⁴תַּעֲהָ לִבִּי פִלְצוֹת בַּעֲתַתְנִי אֶת נִשְׁף חֲשִׁקִי שֵׁם לִי לְחַרְדָּה: ⁵עֲרַךְ הַשְּׁלַחַן צִפָּה הַצִּפִּית אֲכוֹל שִׁתָּה קוֹמוּ הַשְּׂרִים מִשְׁחוּ מִגּוֹ: ⁶כִּי כֹה אָמַר אֱלֹהֵי אֲדִנִי לָךְ הַעֲמֵד הַמִּצְפָּה אֲשֶׁר יָרָא יִגִּיד: ⁷וְרָאָה רֶכֶב צֶמֶד פְּרָשִׁים רֶכֶב חֲמֹור רֶכֶב גָּמַל וְהַקְּשִׁיב קֹשֶׁב רֶב-קֹשֶׁב: ⁸וַיִּקְרָא אֲרִיָּה עַל-מִצְפָּה | אֲדִנִי אֲנִכִי עֲמֵד תִּמְיֵד וּמִם וְעַל-מִשְׁמַרְתִּי אֲנִכִי נֶצֶב כָּל-הַלִּילוֹת: ⁹וְהִנְהִיָּה בָּא רֶכֶב אִישׁ צֶמֶד פְּרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל וְכָל-פְּסִילֵי אֱלֹהֵיָה שִׁבְרָ לְאֶרֶץ: ¹⁰מִדְּשֵׁתִי וּבְנִי-גִרְנִי אֲשֶׁר שִׁמְעֵתִי מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּדִיתִי לָכֶם: ¹¹מִשָּׂא דוֹמָה אֲלֵי קִרְא מִשְׁעִיר שִׁמְרָ מֵה-מִלִּילָה שִׁמְרָ מֵה-מִלִּיל: ¹²אֲמַר שִׁמְרָ אֶתְּהָ בְּקֹר וְגַם לִילָה אִם-תִּבְעֵינוּן בְּעֵינוּ שָׁבוּ אֲתֵינוּ: ¹³מִשָּׂא בַעֲרָב בַּיַּעַר בַּעֲרָב תְּלִינוּ אֲרָחוֹת דְּדָנִים: ¹⁴לְקִרְרָת צִמָּא הִתִּינוּ מִים יִשְׁבִי אֶרֶץ תִּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְמוּ נָדָד: ¹⁵כִּי-מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדְדוּ מִפְּנֵי | חֲרָב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קִשְׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֶבֶד מִלְחָמָה: ¹⁶כִּי-כִיָּה אָמַר אֲדִנִי אֲלֵי בַעֲד שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׁלִיר וְכָלָה כִּלְכַבּוֹד קִדְרָ: ¹⁷וַשָּׂאָר מִסַּפְרָ קִשְׁת גְּבוּרֵי בְּנֵי-קִדְרָ יִמְעֹטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל דָּבַר:

Chapter 22

¹משא גיא חזיון מהלך אפוא כיעלית כלך לגנות: ²תשאות | מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי-חרב ולא מתי מלחמה: ³כלקציניך נידדו-יחד מקשת אסרו כל-נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו: ⁴על-כן אמרתי שענו מני אמרר בבכי אלי-תאיצו לנחמני על-שד בת-עמי: ⁵כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אלי-הה: ⁶ועילם נשא אשפה ברכב אדם

פרשים וקיר ערה מגן: ⁷ והי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: ⁸ ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית זער: ⁹ ואת בקיעי עיר דוד ראייתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחונה: ¹⁰ ואת ביתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה: ¹¹ ומקנה | עשיתם בין התמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשייה ויצרה מרחוק לא ראייתם: ¹² ויקרא אדני יהוה צבאות ביום זהו לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק: ¹³ והנה | ששון ושמהה הרג | בקר ושחט צאן אכל בשר ושמות יין אכול ושתי כי מחר נמות: ¹⁴ ונגלה באזני יהוה צבאות אם יזכר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות: ¹⁵ כה אמר אדני יהוה צבאות לך באל אלהי הסן הזה על שבנא אשר על הבית: ¹⁶ מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו: ¹⁷ הנה יהוה זטלטלך זטלטלה גבר ועטך עטה: ¹⁸ צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ימים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך: ¹⁹ והדפתיו ממצבך וממעמדך יהרס: ²⁰ והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאלילים בין חלקיהו: ²¹ והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ממשתלך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה: ²² ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין וסגר ואין פתח: ²³ ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: ²⁴ ותלו עליו כל | כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים: ²⁵ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

Chapter 23

¹ משא צר הילילו | אניות תרשיש כישד מבית מבוא מארץ כתיים נגלה למו: ² דמו ישיבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך: ³ ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים: ⁴ בנשי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא תלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות: ⁵ כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר: ⁶ עברו תרשישה הילילו ישיבי אי: ⁷ הזאת לכם עליזה מימייקדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: ⁸ מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ: ⁹ והנה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי להקהל לנכבדי ארץ: ¹⁰ עברי ארץ כיאר בת תרשיש אין מזח עוד: ¹¹ ידו נטה על הים הרניז ממלכות יהוה צנה אל כנען לשמד מעזניה: ¹² ואמר לא תוספי עוד לעלו המעשקה בתולת בת צידון כתיים: ¹³ קומי עברי גסשם לא ינוח לך: ¹³ הן | ארץ כשדים זה העם לא היה אשר יסדה לציים הקימו בחיניו: ¹⁴ ערו ארמנותיה שמה למפלה: ¹⁴ הילילו אניות תרשיש כי שד מעזן: ¹⁵ והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: ¹⁶ קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבישיר למען תקרי: ¹⁷ והיה מקץ | שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות הארץ על פני האדמה: ¹⁸ והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק: ¹⁹

¹¹23:12 | כתיים | lemma="כתי" x-morph="He,Ngmpa" strong="H3794"

¹²23:13 | בחוניו | lemma="בחן" x-morph="He,Ncmpc:Sp3ms" strong="H0975"

Chapter 24

¹ הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וענה פניה והפיץ ישיבה: ² והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: ³ הבוק | תבוק הארץ והבז | תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה: ⁴ אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עמי הארץ: ⁵ והארץ חנפה תחת ישיבה כיעברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: ⁶ על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישיבי בה על כן חרו ישיבי ארץ ונשאר אנוש מזער: ⁷ אבל תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמחילב: ⁸ שבת משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור: ⁹ בשר לא ישתו יין ימר שכר לשתיו: ¹⁰ נשברה קריתתהו סגר כל בית מבוא: ¹¹ צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ: ¹² נשאר בעיר שמה ושמה יכתשער: ¹³ כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקה זית כעוללת אם כלה בציר: ¹⁴ המה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: ¹⁵ על כן בארים כבדו יהוה באני הים שם יהוה אלהי ישראל: ¹⁶ מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזילי רזילי אי לי בגדים בגדו ובגדו בגדים בגדו: ¹⁷ פחד פחת ופח עליך יושב הארץ: ¹⁸ והיה הנס מקול הפחד יפל אלה הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות מרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: ¹⁹ רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: ²⁰ נע נתנע ארץ כשזור והתנוודה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תוספי קום: ²¹ והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה: ²² ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו: ²³ וחסרה הלכנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: ¹⁹

Chapter 25

¹יהנה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: ²כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: ³על-כן יכבדוך עס-עז קרית גוים עריצים ויראוך: ⁴כי-היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר-לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר: ⁵כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: ⁶ועשה יהוה צבאות לכל-העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: ⁷ובלע בהר הזה פני-הלוט | הלוט על-כל-העמים והמסכה הנסוכה על-כל-הגוים: ⁸בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל-הארץ כי יהוה דבר: ⁹ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו ויושיענו זה יהוה קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: ¹⁰כי-תנוח ידי-יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במו: ¹¹מדמנה: ¹¹ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: ¹²ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ עד-עפר: ¹²

11/25:10 במי | lemma="מים" x-morph="He,R:Ncmprc" strong="b:H4325"

Chapter 26

¹ביום ההוא יושר השירה הזה בארץ יהודה עיר עד-לנו ישועה ישית חומות וחל: ²פתחו שערים ויבא גוי-צדיק שמר אמנים: ³יצר סמוך תצר שלום | שלום כי בר בטוח: ⁴בטחו ביהוה עד-יעד כי ביה יהוה צור עולמים: ⁵כי השח ישיבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד-ארץ יגיענה עד-עפר: ⁶תרמסנה גל רגלי עני פעמי דלים: ⁷ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלים: ⁸אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות-נפש: ⁹נפשי אויתיך בלילה אפרותי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישיבי תבל: ¹⁰יחן ישע-בל-למד צדק בארץ נכחות יעל ובל-יראה גאות יהוה: ¹¹יהוה רמה ירך בל-יחזיון יחזו ויבשו קנאת-עם אף-אש צריך תאכלם: ¹²יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל-מעשינו פעלת לנו: ¹³יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד-בך נזכיר שמך: ¹⁴מתים בל-יחזו רפאים בל-יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל-זכר למו: ¹⁵יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחוקת כל-קצוי-ארץ: ¹⁶יהוה בצר פקדון צקון לחש מוסרך למו: ¹⁷כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה: ¹⁸הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל-נעשה ארץ ובל-יפלו ישיבי תבל: ¹⁹יחיו מתוך נבלתי יקומו הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל: ²⁰לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך: ¹¹בערך חבי כמעט-רגע עדי-עבור-זעם: ²¹כיהנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישיב-הארץ עליו וגלתה הארץ את-דמיה ולא-תכסה עוד על-הרוגיה: ²¹

11/26:20 דלתך | lemma="דלת" x-morph="He,Ncfsc:Sp2ms" strong="H1817b"

12/26:20 יעבר | lemma="עבר" x-morph="He,Vqi3ms" strong="H5674a"

Chapter 27

¹ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוינתן נחש ברם ועל לוינתן נחש עקלתון והרג את-התנין אשר בים: ²ביום ההוא כרם חמד ענדלה: ³אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: ⁴חמה אין לי מיייתגני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד: ⁵אוי יחזק במעוזי יעשה שלום לי יעשה-לי: ⁶הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני-תבל תנובה: ⁷הכמכת מכהו הכהו אמ-כהרג הרגיו הרג: ⁸בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ⁹לכן בזאת יכפר עון-יעקב וזה כל-פרי הסר חטאתו בשומו | כל-אבני מזבח כאבני-גר מנפצות לא-יקמו אשרים וחמנים: ¹⁰כי עיר בצורה בוד נזה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה: ¹¹ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם-בינות הוא על-כן יא-ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: ¹²והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד-נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ¹³והיה | ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובלאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

Chapter 28

¹הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתי אשר על-ראש גיא-שמנים הלומי יין: ²הנה חזק ואמץ לאדני כזרם בוד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ בוד: ³ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים: ⁴והיתה ציצת נבל צבי תפארתי אשר על-ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: ⁵ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: ⁶ולרוח משפט ליושב על-המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: ⁷וגם-אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן-היין תעו מן-השכר שגו בראה פקו פלילה: ⁸כי כל-שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: ⁹את-מי יורה דעה ואת-מי יבין

שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים: ¹⁰כי צו לצו צו לקו לקו זעיר שם זעיר שם: ¹¹כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה: ¹²אשר | אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: ¹³והיה להם דברי־הזה צו לצו צו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלקדו: ¹⁴לכן שמעו דברי־הזה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם: ¹⁵כי אמרתם כרתנו ברית את־מות ועם־שאל עשינו חזה שוט¹¹ שוטף כ־יעבר¹² לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו: ¹⁶לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש: ¹⁷ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו: ¹⁸וכפר בריתכם את־מות וחזותכם את־שאל לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס: ¹⁹מדי עברו יקח אתכם כ־בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רקזועה הבין שמועה: ²⁰כ־קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס: ²¹כי כה־רפצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו: ²²ועתה אל־תתלוצצו פְר־יחזקו מוסריכם כ־כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על־כל־הארץ: ²³האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: ²⁴הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו: ²⁵הלוא אם־שנה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו: ²⁶ויסרו למשפט אלהיו יורנו: ²⁷כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על־כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט: ²⁸לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא־ידקנו: ²⁹גם־זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה־ס:

¹¹28:15 שית | lemma="שית" x-morph="He,Ncmsa" strong="H7885"

¹²28:15 עבר | lemma="עבר" x-morph="He,Vqp3ms" strong="H5674a"

Chapter 29

¹הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על־שנה חגים ינקפו: ²והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: ³וחגיית כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת: ⁴ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף: ⁵והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: ⁶מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: ⁷והיה כחלום חזון לילה המון כ־הגוים הצבאים על־אריאל וכל־צבייה ומצדתה והמציקים לה: ⁸והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כ־הגוים הצבאים על־הר ציון: ⁹התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא־זיון נעו ולא שכר: ¹⁰כי־נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את־עיניכם את־הנביאים ואת־ראשיכם החזים כסה: ¹¹ותהי לכם חזות הכל כדבר־הספר החתום אשר־יתנו אתו אלי־ידע ספר¹¹ לאמר קרא נא־זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: ¹²ונתן הספר על־אשר לא־ידע ספר לאמר קרא נא־זה ואמר לא ידעתי ספר: ¹³ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רתק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: ¹⁴לכן הנני יוסף להפליא את־העם־הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתרו: ¹⁵הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: ¹⁶הפככם אם־כתמר היצר יחשב כ־יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: ¹⁷הלוא־עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל לער יחשב: ¹⁸ושמעו ביום־ההוא החרשים דברי־ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראנה: ¹⁹ויספו עננים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: ²⁰כי־אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל־שקדי און: ²¹מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צדיק: ²²לכן כה־אמר יהוה אל־בית יעקב אשר פדה את־אברהם לא־עתה יבוש יעקב ולא עתה פגיו יחורו: ²³כי בראתו ולדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את־קדוש יעקב ואת־אלהי ישראל יעריצו: ²⁴וידעו תעירו־חם בינה ורוגנים ילמדו־לקח:

¹¹29:11 הספר | lemma="ספר" x-morph="He,Td:Ncmsa" strong="d:H5612a"

Chapter 30

¹הוי בנים סוררים נאם־יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על־חטאת: ²ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: ³והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל־מצרים לכלמה: ⁴כ־היו בצען שריו ומלאכיו חנם יגיעו: ⁵כל־הבישו¹¹ על־עם לא־יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם־לחרפה: ⁶משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישא על־כתף ערים חילהם ועל־דבשת גמלים אוצרתם על־עם לא יועילו: ⁷ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת: ⁸עתה בוא כתבה על־לוח אתם ועל־ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד־עולם: ⁹כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא־אבו שמוע תורת יהוה: ¹⁰אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו־לנו נכחות דברו־לנו חלקות חזו מהתלות: ¹¹סורו מני־דרך הטו מני־ארח השביתו מפנינו את־קדוש ישראל: ¹²לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: ¹³לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשנבה אשר־פתאם לפתע יבוא שברה: ¹⁴ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא־ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא: ¹⁵כי כה־אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת

זנשעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: ¹⁶ ותאמרו לא־כי על־סוס ננוס על־כן תנוסון ועל־קל נרכב על־כן יקלו רדפיכם: ¹⁷ אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד א־ינוותרתם כתרן על־ראש ההר וכנס על־הגבעה: ¹⁸ ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כִּי־אלהי משפט יהוה אשרי כל־חוכי לו: ¹⁹ כִּיעם בציון ישב בירושלם בכן לא־תבכה חנון ויחנך לקול זעקתך כשמעתו ענך: ²⁰ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא־יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות א־תמוריך: ²¹ ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו: ²² וטמאתם א־תצפוי פסילי כספך ואת־אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דָּה צא תאמר לו: ²³ ונתן מטר זרעך אשר־תזרע א־תהאדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב: ²⁴ והאלפים והעיריים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר־זרה ברחת ובמזרה: ²⁵ והיה | על־כל־הר גבה ועל־כל־גבעה נשאה פלגים יבלימים ביום הרג רב בנפל מגדלים: ²⁶ והיה אור־הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה א־ת־שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: ²⁷ הנה שם־יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: ²⁸ ורוחו כנחל שוטף עד־צנאר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים: ²⁹ השיר יהיה לכם כליל התקדש־תג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר־יהוה אל־צור ישראל: ³⁰ והשמיע יהוה א־ת־הוד קולו ונחת זרועו וראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד: ³¹ כִּי־מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: ³² והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם־בם: ³³ כִּי־ערך יִצְאֲמוֹל תַּפְתָּה גַם־הוּא ³³ למלך הוכן העמיק הרחב מזרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפריית בערה בה: ס

^{1/30:5} הבאיש | lemma="באש" x-morph="He,Vhp3ms" strong="H0887"

^{2/30:32} בה | lemma="b" x-morph="He,R:Sp3fs" strong="b"

^{3/30:33} היא | lemma="היא" x-morph="He,Pp3fs" strong="H1931"

Chapter 31

¹ הני הירדים מצרים לעזרה על־סוסים ישענו ויבטחו על־רכב כי רב ועל פ־רשים כִּי־עצמו מאד ולא שעו על־קדוש ישראל ואת־יהוה לא דרשו: ² וגם־הוא חכם ויבא רע ואת־דבריו לא הסיר וקם על־בית מרעים ועל־עזרת פעלי און: ³ ומצרים אדם ולא־אל וסוסייהם בשר ולא־רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם וכליון: ⁴ כי כה אמר־יהוה | אלי כאשר יהגה הארז והכפיר על־טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על־הרציון ועל־גבעתה: ⁵ כצפירים עפות כן יג יתוה צבאות על־ירושלם גנון והציל פסח והמליט: ⁶ שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: ⁷ כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זבבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: ⁸ ונפל אשור בתרב לא־איש ותרב לא־אדם תאכלנו ונס לו מפני־חרב ובחוריו למס יהיו: ⁹ וסלעו ממגור יעבור וחתו ננס שריו נאם־יהוה אשר־אור לו בציון ותנור לו בירושלם: ס

Chapter 32

¹ הן לצדק ימלך־מלך ולשרים למשפט ישרו: ² והיה־איש כמחבא־רוח וסתר זרם כפלגי־מים בציון כצל סלע־כבד בארץ עיפה: ³ ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה: ⁴ ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות: ⁵ לא־יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: ⁶ כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה־און לעשות חנף ולדבר אל־יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: ⁷ וכלי כליו רעים הוא זמנות יעץ לחבל ענוים: ⁸ באמרי־שקר ובדבר אביון משפט: ⁹ ונדיב נדיבות יעץ והוא על־נדיבות יקום: ¹⁰ נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האננה אמרת: ¹¹ ימים על־שנה תרגזנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: ¹² חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על־חלצים: ¹³ על־שדים ספדים על־שדי־חמד על־גפן פריה: ¹⁴ על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על־כל־בתי משוש קריה עליזה: ¹⁵ כִּי־ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד־עולם משוש פראים מרעה עדרים: ¹⁶ עד־יערה עליו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב: ¹⁷ ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: ¹⁸ והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד־עולם: ¹⁹ וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: ²⁰ וברד ברות היער ובשפלה תשפל זעיר: ²¹ אשריכם זרעי על־כל־מים משלתי רגל־השור והחמור: ס

^{1/32:7} עניים | lemma="עניו" x-morph="He,Aampa" strong="H6041"

^{2/32:15} וכרמל | lemma="כרמל" x-morph="He,C:Ncmsa" strong="c:H3759"

Chapter 33

¹ הני שודד ואתה לא שודד ובוגד ולא־בגדו בו כהתמרך שודד תושד כנלתך לבגד יבגדו־בך: ² יהנה חנונו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף־ישועתנו בעת צרה: ³ מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים: ⁴ ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו: ⁵ נשגב יהוה כי

שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: ⁶ והיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: ⁷ הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר ויבכיו: ⁸ נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס עליהם לא חשב אנוש: ⁹ אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בושן וקרמל: ¹⁰ עתה אקום יאמר יהוה עתה ארום עתה אנשא: ¹¹ תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: ¹² והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו: ¹³ שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: ¹⁴ פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי | יגור לנו אש אוכלה מייגור לנו מוקדי עולם: ¹⁵ הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמרך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע: ¹⁶ הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים: ¹⁷ מלך בפינו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: ¹⁸ לבך יהגה אימה אימה ספר אימה שקל אימה ספר את המגדלים: ¹⁹ את עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע לעג לשון אין בינה: ²⁰ חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם ננה שאנן אהל בלי צען בלי יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו בלי ינתקו: ²¹ כי אדשם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בלי תלך בו אנישיט וצי אדיר לא יעברנו: ²² כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא וישוענו: ²³ נטשו חבליו בלי יחזקו כן יתרגם בלי פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזו בז: ²⁴ ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

Chapter 34

¹ קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: ² כי קצף ליהוה על כלי הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח: ³ וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: ⁴ ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה: ⁵ כירותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: ⁶ חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: ⁷ וירדו ראמים עמם ופריים עמאבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מתלב ידשו: ⁸ כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לרבי ציון: ⁹ ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפריית והיתה ארצה לזפת בערה: ¹⁰ לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: ¹¹ וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנדיבה ונטה עליה קותיהו ואבני בהו: ¹² חריה ואירשם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: ¹³ ועלתה ארמנתיה סילים קמוש וחוה במבצרה והיתה ננה תנים חציר לבנות יענה: ¹⁴ ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא ארשם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח: ¹⁵ שמה קנה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה ארשם נקבצו דיות אשה רעותה: ¹⁶ דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כרפי הוא צוה ורוחו הוא קבצו: ¹⁷ והוא הפיל להן גולל וידו חלקתה להם בקו עד עולם וירשוה לדור לדור ישכנדיבה: ¹⁸

Chapter 35

¹ יישום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: ² פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו: ³ חזקו ידים וברכים כשלות אמצו: ⁴ אמרו לנמהר ילב חזקו אלתיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: ⁵ אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה: ⁶ אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם כירנבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: ⁷ והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: ⁸ והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא אלמו הלך דרך ואוילים לא יתעו: ⁹ לא יהיה שם אריה ופריץ חיות בלי יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: ¹⁰ ופדויה יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: ¹¹

Chapter 36

¹ ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשמ: ² וישלח מלך אשור | את רב שקה מלכיש ירושלמה אלה המלך חזקיהו בתיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: ³ ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר: ⁴ ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: ⁵ אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה עלימי בטחת כי מרדת בי: ⁶ הנה בטחת על משענת הקנה הרצוף הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: ⁷ וכי יאתמר אלי אלי הנה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהוה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו: ⁸ ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אמרת לכל לתת לך רכבים עליהם: ⁹ ואיך תשיב את פני פתח אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: ¹⁰ ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אלה הארץ הזאת והשחיתה: ¹¹ ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנתנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה: ¹² ויאמר רב שקה האל אדניך ואלו שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה

לאכל את חרואיהם¹¹ ולשתות את שיניהם¹² עמכם: ¹³ ויעמד רב־שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור: ¹⁴ כה אמר המלך אלי־ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: ¹⁵ ואל־יבטח אתכם חזקיהו א־יִהוּהוּ לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: ¹⁶ א־לִתְשַׁמְעוּ א־לְחִזְקִיָּהוּ ס כִּי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר עֲשׂוּ אֲתֵי בְרָכָה וְצִאוּ אֵלַי וְאֶכְלוּ אִישׁ־גִּפְנוֹ וְאִישׁ תֵּאֲנֶתוּ וְשִׁתּוּ אִישׁ מִי־בִירוֹ: ¹⁷ עַד־בָּאִי וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאֶרְצְכֶם אֶרֶץ דְּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכִרְמִים: ¹⁸ פְּנִי־סִית אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר יְהוָה יִצִּילֵנו הַהֲצִילוֹ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אֲרָצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ אֲשׁוּר: ¹⁹ אִיֶּה אֱלֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אִיֶּה אֱלֹהֵי סַפְרִיּוֹן וְכִי־הֲצִילוֹ אֶת־שִׁמְרוֹן מִיַּד: ²⁰ מִי בְכָל־אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־הֲצִילוֹ אֶת־אֲרָצָם מִיַּד כִּי־יִצִּיל יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַם מִיַּד: ²¹ וַיִּחְרְשׁוּ וְלֹא־עָנּוּ אֹתוֹ דָּבָר כִּי־מַצּוֹת הַמֶּלֶךְ הָיָה לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ: ²² וַיָּבֹא אֲלֵיקִים בְּחִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשִׁבְנָא הַסּוֹפֵר וַיּוֹאֵחַ בְּיָאֶסֶף הַמַּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיִּגִּדּוּ לוֹ אֵת דְּבַר־רַב־שְׁקָה: ס

11/36:12 צואתם | lemma = "צואה" = "He,Ncfpc:Sp3mp" x-morph = "H6675" strong =

12/36:12 מימין | lemma = "מים" = "He,Ncmpp" x-morph = "H4325" strong = "רגליהם" | lemma = "שין" x-morph = "H7272" strong =
morph = "He,Ncmdc:Sp3mp"

Chapter 37

¹ ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ² וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל־ישעיהו בן־אמוץ הנביא: ³ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד־משבר וכח אין ללדה: ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב־שקה אשר שלחו מלך־אשור | אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו: ⁶ ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל־אדניכם כה | אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך־אשור אותי: ⁷ הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל־ארצו והפלתיו בחרב בארצו: ⁸ וישב רב־שקה וימצא את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁹ וישמע על־תרהקה מלך־כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל־חזקיהו לאמר: ¹⁰ כה תאמרון אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך אלהיך אשר אתה בוסח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשור: ¹¹ הנה | אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל: ¹² ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השתיתו אבותי את־גוזן ואת־חרן ורצף ובני־עדן אשר בתלשר: ¹³ איה מלך־חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרנים הנע וענה: ¹⁴ ויקח חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ¹⁵ ויתפלל חזקיהו א־יִהוּהוּ לאמר: ¹⁶ יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה־הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: ¹⁷ הטה יהוה | אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל־דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי: ¹⁸ אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את־כל־הארצות ואת־ארצם: ¹⁹ ונתן את־אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדום: ²⁰ ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי־אתה יהוה לבדך: ²¹ וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל־סנחריב מלך אשור: ²² זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת־ציון אחר־ך ראש הניעה בת ירושלים: ²³ את־מי חרפת וגזפת ועל־מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל־קדוש ישראל: ²⁴ ביד עבדיך חרפת | אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו: ²⁵ אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכפ־פעמי כל יארי מצור: ²⁶ הלא־שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: ²⁷ וישביהן קצרי־יד חתו ובשו היו עשב שדה יורק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה: ²⁸ ושבתיך וצאתך בואך ידעתי ואת התרגזך אלי: ²⁹ יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתייך והשיבתיך בדרך אשר־באת בה: ³⁰ וזה־לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו: ³¹ ויספה פליטת ית־יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ³² כי מירושלים תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת: ³³ לכן כה־אמר יהוה אל־מלך אשור לא יבוא אל־העיר הזאת ולא־יונה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה סלה: ³⁴ בדרך אשר־בא בה ישוב ואל־העיר הזאת לא יבוא נאם־יהוה: ³⁵ וגנותי על־העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁶ ויצא | מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ³⁷ ויסע וילך וישב סנחריב מלך־אשור וישב בנינוה: ³⁸ ויהי הוא משתחוה בית | נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט ומלך אסר־חדן בנו תחתיו: ס

11/37:30 ואכול | lemma = "אכל" = "He,C:Vqa" x-morph = "H0398" strong =

Chapter 38

¹ בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן־אמוץ הנביא ויאמר אליו כה־אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: ² ויסב חזקיהו פניו אל־הקיר ויתפלל א־יִהוּהוּ: ³ ויאמר אנה יהוה זכר־נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויברך

חזקיהו בכי גדול: ⁴ ויהי דברייהוה אלי ישעיהו לאמר: ⁵ הלוחך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף עלי ימיך חמש עשרה שנה: ⁶ ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי עלי העיר הזאת: ⁷ וזה הלך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: ⁸ הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: ⁹ מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: ¹⁰ אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: ¹¹ אמרתי לא אראה יהוה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עמי יושבי חבל: ¹² דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה ויבצעני מיום עד לילה תשלימני: ¹³ שויתי עד בקור כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני: ¹⁴ כסוס גור כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני: ¹⁵ מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדנה כל שנותי על מר נפשי: ¹⁶ אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני: ¹⁷ הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גור גל חטאי: ¹⁸ כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישברו וירדיבור אל אמרת: ¹⁹ חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמרת: ²⁰ יהוה להושיעני ונגותי נגנן כל ימי חיינו על בית יהוה: ²¹ ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו עלי השחין ויחי: ²² ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה:

Chapter 39

¹ בעת ההוא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: ² וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתו: ³ את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא יאמר חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: ⁴ ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו | האנשים האלה ומאין ובאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: ⁵ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתו ראו לא היה דבר אשר לא יאמר חזקיהו באוצרותי: ⁶ ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דברי יהוה צבאות: ⁷ הנה ימים באים ונשא | כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתוך עד היום הזה בכל לא יותר דבר אמר יהוה: ⁸ ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ⁹ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

11/39:2 נכתה | lemma="נכת" x-morph="He,Ncfs:Sp3ms" strong="H5238"

Chapter 40

¹ נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: ² דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיני יהוה כפלים בכל חטאתיהם: ³ קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לא להינו: ⁴ כל יגיע ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: ⁵ ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר: ⁶ קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציר השדה: ⁷ יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: ⁸ יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: ⁹ על הרגבה על ירך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: ¹⁰ הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: ¹¹ כרעה עדו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: ¹² מי ימדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: ¹³ מי יתכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: ¹⁴ את מי נועץ יבינהו וילמדוהו בארץ משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות יודיענו: ¹⁵ הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: ¹⁶ ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: ¹⁷ כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: ¹⁸ ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: ¹⁹ הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקעו ורתקות כסף צורף: ²⁰ המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: ²¹ הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ: ²² הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת: ²³ הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: ²⁴ אף בלנטעו אף בלזרעו אף בלשרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: ²⁵ ואל מי תדמיוני ואשנה יאמר קדוש: ²⁶ שאו מרום עיניכם וראו מי יברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש לא נעדר: ²⁷ למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: ²⁸ הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם | יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: ²⁹ נתן ליעף כח ולאין אונים וצמח ירבה: ³⁰ ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: ³¹ וקו ינהו יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

Chapter 41

¹ החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אץ ידברו יחדו למשפט נקרבה: ² מי העיר ממזרח צדק יקראהו ורגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: ³ ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: ⁴ מי פעל ועשה קרא הדורות מראש אני יהוה ראשון

ואת־אחרנים אני־הוא: ⁵ראו איים ויִראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאמרו: ⁶איש את־רעהו יעזרו ולא־חיו יאמר חזק: ⁷ויחזק חרש את־צרף מחליק פטיש את־הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט: ⁸ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: ⁹אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי־אתה בחרתיך ולא מאסתיך: ¹⁰אל־תירא כי עמך־אני אל־תשתע כִּי־אני אלהיך אמצתיך אף־עזרתיך אף־תמכתיך בימין צדקי: ¹¹הן יבשו ויכלמו כל הנחלים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: ¹²תבקשם לא תמצאם אנשי מצרך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: ¹³כי אני יהוה אלהיך מחזיק ומינך האמר לך אל־תירא אני עזרתיך: ¹⁴אל־תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נא־יְהוָה וגאלך קדוש ישראל: ¹⁵הנה שמתיהך למורג חרוץ חדש בעל פִּיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ¹⁶תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: ¹⁷העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: ¹⁸אפתח על־שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם־מים וארץ ציה למוצאי מים: ¹⁹אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: ²⁰למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו כי יד־יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: ²¹קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: ²²גִּישוּ ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות | מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו: ²³הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף־תיטיבו ותלעו ונשתעה ונראה: ²⁴יחדו: ²⁴הֲיִאתֶם מֵאִין ופִּעְלֶכֶם מֵאֵפֶע תועבה יבחר בכם: ²⁵העירותי מצפון ואת ממזרח־שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמרחמר וכמו ויצר ירמס־טיט: ²⁶מִי־הִגִּיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף איו־מגיד אף אין משמיע אף איו־שמע אמריכם: ²⁷ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: ²⁸וארא ואין איש ומאלה ואין ועץ ואשאלם וישיבו דבר: ²⁹הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסִיְהִים: ²⁹

11:41:23 | lemma="ראה" x-morph="He,C:Vqi1cp" strong="c:H7200"

Chapter 42

¹הן עבדי אתמך־בו בחיבי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: ²לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: ³קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: ⁴לא יכהה ולא ירוץ עד־ישים בארץ משפט ולתורתו איים ויחילו: ⁵כה־אמר האל | יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: ⁶אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק ביזר ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: ⁷לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישיב חשך: ⁸אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אתן ותהלתי לפסילים: ⁹הראשנות הנה־באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: ¹⁰שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישיבם: ¹¹ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ונשי סלע מראש הרים יצוחו: ¹²ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באים יגידו: ¹³יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף־יצריח על־איביו ויגבר: ¹⁴החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעל אשם ואשאף יחד: ¹⁵אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: ¹⁶והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם: ¹⁷נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: ¹⁸החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: ¹⁹מי עור־כי אם־עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור־כמשלם ועור כעבד יהנה: ²⁰ראית¹¹ רבות ולא תשמר פקוח אונים ולא ישמע: ²¹יהנה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: ²²והוא עם־בוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין־אמר השב: ²³מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחור: ²⁴מִי־נָתַן לַמַּשְׁה¹² יעקב וישראל לבזים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא־אבו בדרך הלוך ולא שמעו בתורתו: ²⁵וישפך עליו חמה אפו ועזז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבערבו ולא־ישים על־לב: ²⁵

11:42:20 | lemma="ראות" x-morph="He,Vqa" strong="H7200"

12:42:24 | lemma="משסה" x-morph="He,R:Ncfsa" strong="l:H4933"

Chapter 43

¹ועתה כה־אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי־אתה: ²כִּי־תעבר במים את־אני ובנהרות לא ישטפוך כִּי־תלך במוראש לא תכהה ולא תבער־בך: ³כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך: ⁴מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: ⁵אל־תירא כי את־אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: ⁶אמר לצפון תני ולתימן אל־תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: ⁷כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתי יצרתי אף־עשיתי: ⁸הוציא עם־עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: ⁹כל־הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: ¹⁰אתם עדי נא־יְהוָה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כִּי־אני הוא לפני לא־נוצר אל ואחרי לא יהיה: ¹¹אנכי אנוכי יהוה ואין מבלעדי מושיע: ¹²אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נא־יְהוָה ואני־אל: ¹³גם־מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה: ¹⁴כה־אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בכלה

והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם: ¹⁵אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: ¹⁶כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: ¹⁷המוציא רכב־וסוס חיל ועוזו יחדו ישכבו בלי־קומו דעכו כפשתה כבו: ¹⁸אל־תזכרו ראשנות וקדמניות אל־תתבנו: ¹⁹הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות: ²⁰תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כִּי־נתתי במדבר מים נהרות בישמון להשקות עמי בחירי: ²¹עִמְזוּ יצרתי לי תהלתי יספרו: ²²ולא־אתי קראת יעקב כִּי־געת בי ישראל: ²³לא־הביאת לי שיה עליתיך זבחיך לא כבדתי לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתך בלבונה: ²⁴לא־קניתי לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויניתי אך העבדתיני: ²⁵חטאותיך הוגעתי בעונתיך: ²⁶אנכי ואתה פשעו בי: ²⁷ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב ישראל לגדופים: ²⁸אביך הראשון חטא ומליצו פשעו בי: ²⁸ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב ישראל לגדופים:

Chapter 44

¹ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: ²כה־אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל־תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: ³כי אצק־מים על־צמא ונזלים על־יבשה אצק רוחי על־זרעך וברכתי על־צאצאיך: ⁴וצמחו בבין חציר כערבים על־יבלי־מים: ⁵זה יאמר ליהוה אני זזה יקרא בשם־יעקב זה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: ⁶כה־אמר יהוה מלך־ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדני אין אלהים: ⁷ומי־כמוני יקרא ויגידה ויערקה לי משומי עִמְזוּלם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: ⁸אל־תפחדו ואל־תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדני ואין צור בלי־דעתי: ⁹יצרי־פסל כלם תהו וחמודיהם בלי־ועילו ועדיהם המה בלי־ראו ובל־ידעו למען יבשו: ¹⁰מי־יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל: ¹¹הן כל־חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: ¹²חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כלו גס־דעב ואין כח לא־שתה מים ויעף: ¹³חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: ¹⁴לכרת־לו ארזים ויקח תרזהו ואלון ויאמץ־לו בעצי־יער נטע ארן וגשם יגדל: ¹⁵והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף־ישיק ואפה לחם אף־יפעל־אל וישתחו עשהו פסל ויסגד־למו: ¹⁶חציו שרף במדאש על־חציו בשר יאלכ יצלה צלי וישבע אף־יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור: ¹⁷ונשאריתו לאל עשה יפסלו יסגוד־לו: ¹⁸יִשְׁתַּחֲוּ וְיִתְפַּלְלוּ אֵלָיו וְיֹאמְרוּ הַצִּילֵנִי כִּי אֵלֵי אֲתָה: ¹⁸לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: ¹⁹ולא־ישיב אל־לבו ולא דעת ולא־תבונה לאמר חציו שרפתי במדאש ואף אפיתי על־גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: ²⁰ועה אפר לב הותל הטהו ולא־יציל את־נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני: ²¹זכר־אלה יעקב וישראל כי עבדי־אתה יצרתיך עבד־לי אתה ישראל לא תנשני: ²²מחיתי כעב פשעך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: ²³ברנו שמים כִּי־עשה יהוה הריעו תחתינות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל־עץ בו כִּי־גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: ²⁴כה־אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: ²⁵מפר־אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחרו ודעתם ישכל: ²⁶מקום דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: ²⁷האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש: ²⁸האמר לכורש רעי וכל־חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תנסד:

Isaiah 44:17 | יסגד | lemma="סגד" x-morph="He,Vqi3ms" H5456="strong"

Chapter 45

¹כה־אמר יהוה למשיחו לכורש אשר־החזקתי בימינו לרד־לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: ²אני לפניך אלך והדורים אישר: ³דלתות נחושה אשבר ובריתי ברזל אנדע: ⁴ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כִּי־אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל: ⁵למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתי: ⁶אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ידעתי: ⁷למען ידעו ממזרח־שמש וממערבה כִּי־אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: ⁸אנכי יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל־אלה: ⁹הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו־צדק תפתח־ארץ ויפרו־ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתי: ¹⁰הוי יב־את־יצרו חרש את־חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה־תעשה ופעלך אין־ידיים לו: ¹¹הוי אמר לאב מה־תוליד ולאשה מה־תחילין: ¹²כה־אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על־בני ועל־פעל ידי תצוני: ¹³אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידו נטו שמים וכל־צבאם צייתי: ¹⁴אנכי העירתיך בצדק וכל־דרכיו אישר הוא־יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: ¹⁵כה | אמר יהוה יגיע מצרים וסחר־כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחורן ילכו בזקים יעברו ואלו ישתחוו אליך יתפללו אך בך גל ואין עוד אפס אלהים: ¹⁶אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: ¹⁷בושו וגם־נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: ¹⁸ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא־תבשו ולא־תכלמו עד־עולמי עד: ¹⁹כי כה אמר־יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא־יתהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: ²⁰לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים: ²¹הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את־עץ פסלם ומתפללים אל־אל לא יושיע: ²²הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי אל־צדיק ומושיע אין

זולתי: ²²פנואלי והושעו כל־אפסי־ארץ כי אני־אל ואין עוד: ²³בי נשבעתי וצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כ־לי תכרע כל־ברך תשבע ל־לשון: ²⁴אך ביהנה לי אמר צדקות ועז עדין יבוא ויבשו כל הנחרים בו: ²⁵ביהנה יצדקו ויתהללו כל־זרע ישראל:

11/45:2 אושר | lemma="יִשֵׁר" He,Vhi1cs "strong="H3474" x-morph="

Chapter 46

¹כרע בל־קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה: ²קרוסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: ³שמעו אלי בית יעקב וכל־שארית בית ישראל העמסים מני־בטן הנשאים מני־רחם: ⁴ועד־זקנה אני הוא ועד־שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: ⁵למי תדמיני ותשנו ותמשלוני ונדמה: ⁶הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף־ישתחוו: ⁷ישאהו על־כתף יסבלהו ויניחהו ויניחהו ויעמד ממקומו לא ימיש אף־יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: ⁸זכרו־זאת והתאששו השיבו פושעים על־לב: ⁹זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: ¹⁰מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא־נעשו אמר עצתי תקום וכל־חפצי אעשה: ¹¹קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתי: ¹²אף־דברתי אף־אביאנה יצרתי אף־אעשנה: ¹³שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: ¹⁴קרבותי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי: ס

11/46:11 עצתו | lemma="עצה" He,Ncfsc:Sp3ms "strong="H6098" x-morph="

Chapter 47

¹רדי | ושבי על־עפר בתולת בת־בבל שבי־לארץ אין־כסא בת־כשדים כי לא תוסיפי יקראו־לך רכה וענגה: ²קתי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפישבל גלי־שוק עברי נהרות: ³תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: ⁴גאלנו יהנה צבאות שמו קדוש ישראל: ⁵שבי דומם ובאי בחשך בת־כשדים כי לא תוסיפי יקראו־לך גברת ממלכות: ⁶קצפתי על־עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא־שמתי להם רחמים על־זקן הכבדת עלך מאד: ⁷ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא־שמתי אלה על־לבך לא זכרת אחריתה: ⁸ועתה שמעי־זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: ⁹ותבאנה לך שתי־אלה הגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיר בעצמת חבריך מאד: ¹⁰ותבטתי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ¹¹ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הנה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: ¹²עמדי־נא בחבריך וברב כשפיר באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: ¹³נלאית ברב עצתיך יעמדו־נא ויושיעך הברי: ¹⁴שמים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: ¹⁵הנה היו קקש אש שרפתם לא־יצילו את־נפשם מיד להבה אין־נחלת לחמם אור לשבת גדו: ¹⁶כן היו־לך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך: ס

11/47:13 הברו | lemma="הבר" He,Vqp3cp "strong="H1895" x-morph="

Chapter 48

¹שמעו־זאת בית־יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים | בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: ²כי־מעיר הקדש נקראו ועל־אלהי ישראל נסמכו יהנה צבאות שמו: ³הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: ⁴מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה: ⁵ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתך פן־תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צנם: ⁶שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: ⁷עתה נבראו ולא מאז ולפני־יום ולא שמעתם פן־תאמר הנה ידעתי: ⁸גם לא־שמעת גם לא ידעת גם מאז לא־פתחה אונך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: ⁹למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם־לך לבלתי הכריתך: ¹⁰הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך כבור עני: ¹¹למעני למעני אעשה כי איר יחל וכבודי לאתר לא־אתם: ¹²שמעו אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון: ¹³אף־ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: ¹⁴הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את־אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל זרעו כשדים: ¹⁵אני אני דברתי אף־קראתי הביאתיו והצליח דרכו: ¹⁶קרבו אלי שמעו־זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהנה שלחני ורוחו: ¹⁷כה־אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך: ¹⁸לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים: ¹⁹ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמעתי לא־יזכרת ולא־ישמד שמו מלפני: ²⁰צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוהו עדי־קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: ²¹ולא צמאו בחרבות הוליקם מים מצור הזיל למו ויבקע־צור ויזבו יים: ²²אין שלום אמר יהוה לרשעים: ס

Chapter 49

¹שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: ²וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני: ³ויאמר לי עבדי־אתה ישראל אשר־בך אתפאר: ⁴ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כתי כליתי אכן משפטי אתי־הוה ופעלתי את־אלהי: ⁵ועתה | אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לו: ¹¹יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי הנה עזי: ⁶ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את־שבטי יעקב ונצירי: ¹²וישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד־קצה הארץ: ⁷סֶכֶה אמר־יהוה גאל ישראל קדושו לבזה־נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: ⁸סֶכֶה | אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: ⁹לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על־דרכים ירעו ובכל־שפיים מרעיתם: ¹⁰לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כ־מרמסם וינהגם ועל־מבועי מים וינהלם: ¹¹ושמתי כלהרי לדרך ומסלתי ירמון: ¹²הנה־אלה מרחוק יבאו והנה־אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: ¹³רנו שמים וגילי ארץ ופצחו: ¹³הרים רנה כ־ינתם יהוה עמו ועניו ירחם: ¹⁴ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכתני: ¹⁵התשכח אשה עולה מרחם וְדַבְּטָנָה גַם־אֵלֶּה תִשְׁכַּחנָה ואנכי לא אשכחך: ¹⁶הן על־כפיים חקתיה חומתיה נגדי תמיד: ¹⁷מהרו בניך מהרסיר ומחרביר ממך יצאו: ¹⁸שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו בארץ־ך חייאני נאם־יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה: ¹⁹כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתיך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעוך: ²⁰עוד יאמרו באזניך בני שכליך צרלי המקום גשה־לי ואשבה: ²¹ואמרת בלבבך מי ילדלי את־אלה ואני שכולה וגלמודה גלה | וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: ²²כה־אמר אדני יהוה הנה אשא אל־גוים ידי ואל־עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיה על־כתף תנשאנה: ²³והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ וישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי־אני יהוה אשר לא־יבשו קני־ס: ²⁴הִיִּקַח מִגְבוֹר מִלְּקוֹחַ ואם־שבִי צְדִיק יִמְלֹט: ²⁵כִּי־כֶּה | אמר יהוה גַם־שָׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמִלְּקוֹחַ עֲרִיץ יִמְלֹט ואת־יריבך אנכי אריב ואת־בניך אנכי אושיע: ²⁶והאכלתי את־מוניך את־בשרם וכעסו דמם ישכרו וידעו כל־בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב־ס:

¹¹49:5 לא | lemma="לא" x-morph="He,Tn" strong="H3808"

¹²49:6 ונצירי | lemma="נציר" x-morph="He,C:Vqsmc" strong="c:H5341"

¹³49:13 יפצחו | lemma="פצח" x-morph="He,Vqj3mp" strong="H6476"

Chapter 50

¹כֶּה | אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מנושי אשר־מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשע־יכם שלחה אמכם: ²מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין־בי כח להציל הן בגערתי אחרים ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: ³אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: ⁴אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את־יעף דבר יעיר | בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: ⁵אדני יהוה פתח־לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: ⁶גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: ⁷ואדני יהוה יעזרלי על־כן לא נכלמתי על־כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי־לא אבוש: ⁸קרוב מצדיקי מ־יריבי אתי נעמדה יחד מ־בעל משפטי יגש אלי: ⁹הן אדני יהוה יעזרלי מ־יהוה וישעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: ¹⁰מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר | הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: ¹¹הן כלכם קדחי אש מאזני זיקות לכן | באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה־זאת לכם למעצבה תשכבון:

Chapter 51

¹שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהנה הביטו אל־יצור חצבתם ואל־מקבת בור נקרתם: ²הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה תחוללכם כי־אתד קראתיו ואברהם וארבה: ³כי־ינתם יהוה ציון נחם כל־חרבתי וישם מדברה כעדן וערבתה כגן־יהנה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: ⁴הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארבע: ⁵קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי אים יקו ואל־זרעי ייחלון: ⁶שאו לשמים עיניכם והביטו אל־הארץ מתחת כי־שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמורן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: ⁷שמעו אלי ידעי צדק עם תורתי בלבם אל־תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל־תחתו: ⁸כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: ⁹עורי עורי לבשיע־זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא אתי־היא המחצבת רהב מחוללת נתון: ¹⁰הלוא אתי־היא המחברת ים מי תהום רבה השמה מעמק־ים דרך לעבר גאולים: ¹¹ופדויה יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה: ¹²אנכי אנכי הוא מנחמכם מיאת ותיראי מאנוש ימות ומבן־אדם חציר ינתן: ¹³ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל־היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשתית ואיה חמת המציק: ¹⁴מהר צעה להפתח ולא־ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ¹⁵ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו והנה צבאות שמו: ¹⁶ואשים דברי בפיר ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי־אתה: ¹⁷התעוררי

Chapter 55

¹הוי כל־צמא לכו למים ואשר אין־לו כסף וכלו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא־כסף ובלוא מחיר יין וחלב: ²למה תשקלו־כסף בלוא־לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו־טוב ותתענגו בדשן נפשכם: ³הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: ⁴הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: ⁵הן גוי לא־תדע תקרא וגוי לא־ידעוך אליך ירצו למען יהנה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארו־ס: ⁶דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ⁷יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אלי־יהוה וירחמהו ואל־אלהינו כִּי־נרבה לסלוח: ⁸כי לא מחשבתי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: ⁹כִּי־גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבותיכם: ¹⁰כי כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים ושמה לא ישוב כי אם־הרנה את־הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: ¹¹כן יהיה דברי אשר יצא מפִי לא־ישוב אלי ריקם כי אם־עשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: ¹²כִּי־בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי השדה ימחור־קף: ¹³תחת הנעצוץ יעלה ברזש ותחת־¹⁴הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת־ס:

¹⁴Isaiah 55:13 תחת | lemma = "תחת" He,R "x-morph=" "H8478" strong="

Chapter 56

¹כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כִּי־קרוּבָה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: ²אשרי אנוש יעשה־זאת ובן־אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל־רע: ³ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אלי־יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל־יאמר הסר־ים הן אני עץ יבש: ⁴כִּי־כה | אמר יהוה לסר־ים אשר ישמרו את־שבתותי ובהרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: ⁵ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם את־לוא אשר לא יכרת־ס: ⁶ובני הנכר הנלוים עלי־יהוה לשרתו ולא־הבה את־שם יהוה להיות לו לעבדים כל־שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: ⁷והביאותים אליה קדשי ושמתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על־מזבחי כי ביתי יית־תפלה יקרא לכל־העמים: ⁸נאם אדני יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: ⁹כל חיתו שדי אתיו לאכל כל־חיתו ביער־ס: ¹⁰צִפְיִי¹¹ עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום: ¹¹והכלבים עז־נפש לא ידעו שבעה והמה יעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו: ¹²אתיו אקחה־יין ונסבאָה שְׂכָר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד:

¹¹Isaiah 56:10 צפן | lemma = "צפה" He,Vqp3cp "x-morph=" "H6822" strong="

Chapter 57

¹הצדיק אבד ואין איש שם על־לב ואנשי־חסד נאספים באין מבין כִּי־מפני הרעה נאסף הצדיק: ²יבוא שלום ינחו על־משכבותם הלך כחו: ³ואתם קרוב־הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה: ⁴על־מי תתענגו על־מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלו־אתם ולדי־פשע זרע שקר: ⁵הנחמים באלים תחת כל־עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: ⁶בחלקי־נחל חלקך הם הם גורלך גם־להם שפכת נֶסֶךְ העלית מנחה העל אלה אנחם: ⁷על הר־גבה ונשא שמת משכבך גמ־שם עלית לזבח זבח: ⁸ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרוך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת־לך מהם אהבת משכבם יד חזית: ⁹ותשרי למלך בשמן ותרבי רקתיר ותשלחי צריך ע־מרחק ותשפילי ע־שאול: ¹⁰ברב דרכך יגעת לא אמת נואש חית ידך מצאת על־כן לא חלית: ¹¹ואת־מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא־שמת על־לִבְךָ הלא אני מחשה ומעלים ואותי לא תיראי: ¹²אני אגיד צדקתך ואת־מעשיך ולא יועילוך: ¹³בזעקך יצילך קבוציך ואת־כלם ישא־רוח יקח־הבל והחוסה בי ינחל־ארץ ויירש הר־קדשי: ¹⁴ואמר סלו־סלו פנו־דרך הרימו מכשול מדרך עמי: ¹⁵כי כה אמר הם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת־דכא ושפל־רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: ¹⁶כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כִּי־רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: ¹⁷בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: ¹⁸דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולא־בליו: ¹⁹בורא נִיב¹¹ שפתים שלום | שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ²⁰והרשעים יים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפ־ש וטיט: ²¹אין שלום אמר אלהי לרשעים־ס:

¹¹Isaiah 57:19 נוב | lemma = "ניב" He,Ncmsc "x-morph=" "H5108" strong="

Chapter 58

¹יקרא בגרון אל־יתחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: ²ואותי יום יום ידרשו ודעת דרכי יחפצו כגוי אשר־צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפט־צדק קרבת אלהים יחפצו: ³למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום

Chapter 61

¹רוח אדני יהוה עלי וען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשבר־לב לקרא לשבויים דרוור ולאסורים פקח־קוח: ²לקרא שנת־ציון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל־אבלים: ³לשום | לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: ⁴ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: ⁵ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: ⁶ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו: ⁷תחת בשתכם משנה וכלמה יהנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: ⁸כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: ⁹ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל־ראיהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה: ¹⁰שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי־ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: ¹¹כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן | אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל־הגוים:

Chapter 62

¹למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד־יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער: ²וראו גוים צדקך וכל־מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: ³והיית עטרת תפארת בדי־יהוה וצניף¹¹ מלוכה בכף־אלהיך: ⁴לא־יאמר לך עוד עזובה ולא־רצך לא־יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי־בה ולא־רצך בעולה כי־חפץ יהוה בך וארצך תבעל: ⁵כי־יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן על־כלה שיש עליך אלהיך: ⁶על־חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל־היום וכל־הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את־יהוה אל־דמי לכם: ⁷ואל־תתנו דמי לו עד־יכוֹן ועד־ישים את־ירושלים תהלה בארץ: ⁸נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם־אתן את־דגנך עוד מאכל לא־יביך ואם־ישתו בני־נכר תירושך אשר יגעת בו: ⁹כי מאספיו יאכלהו והללו את־יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשים: ¹⁰עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו גס על־העמים: ¹¹הנה יהוה השמיע אל־קצה הארץ אמרו לבתי־ציון הנה ישער בא הנה שקרו אלו ופעלתו לפניו: ¹²וקראו להם עם־הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:ס

¹¹62:3 וצניף | lemma="צנף" x-morph="He,C:Vqa" strong="c:H6801"

Chapter 63

¹מי־זה | בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: ²מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת: ³פורה | דרכתי לבדי ומעמים אין־איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על־בגדי וכל־מלבושי אגאלתי: ⁴כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ⁵ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתי: ⁶ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: ⁷חסדי יהוה | אזכיר תהלת יהוה כל אשר־גמלנו יהוה ורב־טוב לבית ישראל אשר־גמלם כרחמיו וכרב חסדי: ⁸ויאמר ארְעֵמִי הַמָּה בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ ויהי להם למושיע: ⁹בכל־צרתם | לא־¹¹צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל־ימי עולם: ¹⁰והמה מרו ועצבו את־רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם־בם: ¹¹ויזכר ימי־עולם משה עמו איה | המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרב את־רוח קדשו: ¹²מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם גולם: ¹³מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: ¹⁴כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: ¹⁵הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: ¹⁶כי־אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: ¹⁷למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי חלתך: ¹⁸למצער ירשו עם־קדשך צרינו בוססו מקדשך: ¹⁹היינו מעולם לא־משלת בם לא־נקרא שמך

¹¹63:9 | lemma="x-morph=" He,R:Sp3ms" strong="

Chapter 64

¹63:19b י עליהם לוא־קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו: 64

¹2 (1) כקדח אש המסים מים תבעה־אש להודיע שמך לצריר מפניך גוים ירגזו: ³2 (2) בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: (4) (3) ומעולם לא־שמעו לא האזינו עין לא־ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה־לו: ⁵4 (4) פגעת את־שש ועשה צדק בדרכיך וזכרון היראתך קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: ⁶5 (5) ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל־צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: ⁷6 (6) ואין־קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי־הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד־עוננו: ⁸7 (7) ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך

כלנו: ⁹(8) אל-תקצף יהוה עד-מאד ואל-לעד תזכר עון הן הבטנא עמך כלנו: ¹⁰(9) ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה: ¹¹(10) בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל-מחמדינו היה לחרבה: ¹²(11) העל-אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד-מאד:ס

Chapter 65

¹נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני אלגוי לא-קרא בשמי: ²פרשתי ידי כל-היום סורר ההלכים הדרך לא-טוב אחר מחשבתיהם: ³העם המכעיסים אותי על-פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על-הלבנים: ⁴הישיבים בקברים ובנוצרים ילינו האכלים בשר החזיר ומרקל ¹¹פגלים כליהם: ⁵האמרים קרב אליך אל-תגשבי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל-היום: ⁶הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם-שלמתי ושלמתי על-חיקם: ⁷עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרן על-ההרים ועל-הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על-חיקם:ס ⁸כה | אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל-תשחיתוהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: ⁹והוצאתי מינקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנושמה: ¹⁰והיה השרון לנוה-צאן עמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני: ¹¹ואתם עזבי יהוה השכחים את-הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למגי ממסך: ¹²ומייתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא-חפצתי בחרתם:ס ¹³לכן כה-אמרן | אדני יהוה הנה עבדי | יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: ¹⁴הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: ¹⁵והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: ¹⁶אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני: ¹⁷כי-הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על-לב: ¹⁸כי-אם-שישו וגילו עדי-עד אשר אני בורא כי הנני בורא את-ירושלם גילה ועמה משוש: ¹⁹וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא-ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: ²⁰לא-יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא-ימלא את-ימיו כי הנער בן-מאה שנה ימות והחוטא בן-מאה שנה יקלל: ²¹ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ²²לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי-כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: ²³לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: ²⁴והיה טרם-יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: ²⁵זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל-תבן ונחש עפר לחמו לא-ירעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי אמר יהוה:ס

11/65:4 ופרק | lemma="פֶּרֶק" x-morph="c:H6564" strong="

12/65:7 אֶל | lemma="אֵל" x-morph="H0413" strong="

Chapter 66

¹כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איצה בית אשר תבנו-לי ואיזה מקום מנוחתי: ²ואת-כל-אלה ידי עשתה ויהיו כל-אלה נאם-יהוה ואל-יה אביט אל-עני ונכה-רוח וחרד על-דברי: ³שוחט השור זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם-חזיר מזכיר לבנה מברך און גם-המה בחרו בדרךיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: ⁴גם-אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא-חפצתי בחרו:ס ⁵שמעו דבר-יהוה החרדים אל-דברו אמרו אחיכם שואיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: ⁶קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו: ⁷בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא זבל לה והמליטה זכר: ⁸מי-שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם-יולד גוי פעם אחת כי-תלה גם-ילדה ציון את-בניה: ⁹האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם-אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך:ס ¹⁰שמחו את-ירושלם וגילו בה כל-אהביה שישו אתה משוש כל-המתאבלים עליה: ¹¹למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזון כבוד:ס ¹²כי-כה | אמר יהוה הנני נטה-אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על-צד תנשאו ועל-ברכים תשעשעו: ¹³כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: ¹⁴וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה ידי-יהוה את-עבדיו וזעם את-איביו: ¹⁵כי-הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי-אש: ¹⁶כי באש יהוה נשפט ובחרבו את-כל-בשר ורבו חללי יהוה: ¹⁷המתקדשים והמטהרים אל-הגנות אחר אחת ¹⁷בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם-יהוה: ¹⁸ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את-כל-הגוים והלשנות ובאו וראו את-כבודי: ¹⁹ושמתי בהם אות ושלחתי מהם | פליטים אל-הגוים תרשים פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחוקים אשר לא-שמעו את-שמעי ולא-ראו את-כבודי והגידו את-כבודי בגוים: ²⁰והביאו את-כל-אחיכם מכל-הגוים | מנחה | ליהוה בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את-המנחה בכלי טהור בית יהוה: ²¹וגם-מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: ²²כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם-יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם: ²³והיה מדי-חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר להשתחות לפני אמר יהוה: ²⁴ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל-בשר:

"strong= "H0259" x-morph= "He,Acmsa "תָּא" =lemma| תָּא ¹¹66:17

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community